

Ανδρέας Παπανικολάου, βιολί

Γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη το 1982. Το 2001 απέκτησε το Δίπλωμα βιολιού με Άριστα Παμψηφεί και ειδική διάκριση με καθηγήτρια την κα. Ειρήνη Ντεράγκενβα από το Νέο Ωδείο Θεσ/νίκης. Το 2004 απέκτησε το Bachelor of Music in performance από τη Vancouver Academy of Music του Καναδά στην τάξη του prof. Taras Gabora. Σπούδασε με υποτροφίες από το Σύλλογο Φίλων της Μουσικής Α. Τριάντη (Ο.Μ.Μ.Α.) και από την Μουσική Ακαδημία του Βανκούβερ. Βραβεύτηκε σε διαγωνισμούς όπως οι Kay Meek competition, Elsje De Ridder Armstrong, Friends of Chamber Music-Canada κ.ά. Παρακολούθησε διεθνή masterclasses με διακεκριμένους καθηγητές και συμμετείχε σε διεθνή μουσικά φεστιβάλ δίνοντας συναυλίες σε διάφορες χώρες.

Είναι ο ιδρυτής της μη κερδοσκοπικής εταιρίας 'Animus' με την οποία έχει δώσει συναυλίες για τη Unicef και τους Γιατρούς Χωρίς Σύνορα. Είναι ιδρυτής του 'Συνόλου Εγχόρδων Θεσσαλονίκης' και ιδρυτικό μέλος του κουαρτέτου εγχόρδων 'Αιμίλιος Ριάδης' με τα οποία πραγματοποιεί πλήθος συναυλιών σε Ελλάδα και εξωτερικό. Σε ηλικία μόλις 19 ετών πέτυχε στις ακροάσεις της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης στα Α' βιολία. Κατά τα έτη 2008 & 2009 ήταν εξάρχων ενώ το 2014 κέρδισε τη θέση του Α' κορυφαίου στα Β' βιολία της ΚΟΘ.

Έχει συμπράξει ως σολίστ με αναγνωρισμένους μαέστρους όπως οι Martin Lebel, Antony Walker, Mihkel Kutsom, Sydney Harth, Michael Charry, Βύρων Φιδετζής, Στέφανος Τσιαλής κ.ά. με ορχήστρες όπως τη Vancouver Academy Symphony Orchestra, τις Κρατικές Ορχήστρες Θεσσαλονίκης και Αθηνών, τη Δημοτική Συμφωνική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης μεταξύ άλλων. Εμφανίζεται συχνά σε ρεσιτάλ, ως σολίστ και σε σύνολα μουσικής δωματίου. Διδάσκει βιολί στο Νέο Ωδείο Θεσσαλονίκης με τους μαθητές του να έχουν διακριθεί σε πλήθώρα διαγωνισμών και ως προσκεκλημένος καθηγητής σε διεθνή Μουσικά Φεστιβάλ και σεμινάρια.

**ΚΡΑΤΙΚΗ
ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ**

**ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΑ
ΠΡΩΙΝΑ**

Πιάνο Τρίο

22 Απριλίου 2018

Τίτος Γουβέλης (πιάνο) | Ανδρέας Παπανικολάου (βιολί)

Άγγελος Λιακάκης (τσέλο)

Πρόγραμμα:

Έργα για πιάνο τρίο των Σούμαν και Ραβέλ

Ρόμπερτ Σούμαν (1810-1856): Τρίο για πιάνο αρ.1
σε ρε ελάσσονα, έργο 63

Μωρίς Ραβέλ (1875-1937): Τρίο για πιάνο, βιολί
και βιολοντσέλο

Τίτος Γουβέλης, πιάνο

Σπούδασε πιάνο με τους Α. Γαρουφαλή, Ρ. Katin, F. Pavri και D. Merlet, καθώς και εκκλησιαστικό όργανο με τον Ν. Κυνάστον. Έχει συμπράξει με τη Βασιλική Εθνική Ορχήστρα της Σκωτίας, την Κρατική Φιλαρμονική της Τρανσυλβανίας, τις Κρατικές Ορχήστρες Αθηνών και Θεσσαλονίκης, την Καμεράτα, τη Συμφωνική Ορχήστρα Κύπρου κ.ά. Δίνει τακτικά ρεσιτάλ και συναυλίες μουσικής δωματίου σε Ελλάδα και εξωτερικό (Γερμανία, Βρετανία, Αυστρία, Ρουμανία, Τουρκία, Ν. Κορέα κ.α.). Συνεργάζεται τακτικά με τους Μάιρα Μηλολιδάκη (σοπράνο), Άγγελο Λιακάκη (βιολοντσέλο) και Χαράλαμπο Αγγελόπουλο (πιάνο). Διδάσκει πιάνο στο Ωδείο Αθηνών και στο Ωδείο Μάντζαρος. Είναι συντάκτης των προγραμμάτων της Κρατικής Ορχήστρας Αθηνών.

Άγγελος Λιακάκης, βιολοντσέλο

Γεννημένος στην Αθήνα, ο Άγγελος Λιακάκης ξεκίνησε μαθήματα βιολοντσέλου με τον Χρήστο Σφέτσα και συνέχισε τις σπουδές του ως υπότροφος των ιδρυμάτων Ι.Κ.Υ. και Ωνάση με τους Csaba Onczay, Leonid Gorokhov και Kim Bak Dinitzen. Εμφανίζεται τακτικά, τόσο ως σολίστ και ως μέλος συνόλων μουσικής δωματίου, έχοντας δώσει ρεσιτάλ και συναυλίες σε μεγάλα φεστιβάλ της Ελλάδας και του εξωτερικού. Έχει συνεργαστεί ως σολίστ με τις Κρατικές Ορχήστρες Αθηνών και Θεσσαλονίκης, την Καμεράτα - Ορχήστρα των Φίλων της Μουσικής, την Εθνική Συμφωνική Ορχήστρα της Ε.Ρ.Τ., την BBC Scottish Symphony Orchestra, την Bilkent Symphony Orchestra, την Evergreen Symphony Orchestra, καθώς και την Orchester 1756 μεταξύ άλλων. Έχει επίσης διατελέσει μέλος του Νέου Ελληνικού Κουαρτέτου, με το οποίο έχει εμφανιστεί σε πολυάριθμες συναυλίες και έχει σημειώσει σημαντική δισκογραφία για τις εταιρίες BIS, EMI Classics, Naxos, Legend κ.α.. Το ρεπερτόριο του καλύπτει ένα ευρύ φάσμα της μουσικής φιλολογίας, από το μπαρόκ μέχρι την avant-garde, ενώ διατηρεί ιδιαίτερους δεσμούς με τους Έλληνες δημιουργούς, με το ενεργητικό του να περιλαμβάνει πολλές πρώτες εκτελέσεις έργων τους. Είναι καθηγητής βιολοντσέλου και μουσικής δωματίου στο Ωδείο Αθηνών και το Ωδείο Kodály, ενώ διδάσκει τακτικά στα σεμινάρια βιολοντσέλου του Φεστιβάλ Πηλίου και τα εργαστήρια μουσικής δωματίου του Μουσικού Χωριού, στον Άγιο Λαυρέντιο.

Επιμέλεια εντύπου: Νίκος Κυριακού

www.tssο.gr

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ:

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

cityportal.gr

gr4you

Ακούτε κάθε Τρίτη 18:00-18:30 την εκπομπή Η Κ.Θ.Β. ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΡΑΔΙΟΦΟΝΙΑ με τον Θανάση Γαυδούλη, από τον 9.58 fm και το F' Πρόγραμμα

Αίθουσα Συναυλιών Κ.Ο.Θ.
«Σόλων Μιχαηλίδης»
Λεωφ. Νίκης 73

Ώρα έναρξης: 12.00
Είσοδος: 10€

Προώληση εισιτηρίων:
Εκδοτήριο ΚΟΘ, Πλατεία Αριστοτέλους
τηλ. 2310 236990 & από το www.tssο.gr

ROBERT SCHUMANN (1810 – 1856)

Τρίο με πιάνο αρ.1 σε ρε ελάσσονα, έργο 63

1. Mit Energie und Leidenschaft
2. Lebhaft, doch nicht zu rasch – Trio
3. Langsam, mit inniger Empfindung – Bewegter – Tempo I
4. Mit Feuer

Το στοιχείο της εμμονής δεν είναι άγνωστο στους μεγαλοφυείς δημιουργούς, ή έστω στους περισσότερους εξ αυτών. Στο πλαίσιο μίας τέτοιας εμμονής (ίσως όχι απαραίτητα συνειδητής πάντα) ο μεγάλος Γερμανός Ρομαντικός Robert Schumann επικεντρώθηκε κατά τα πρώτα χρόνια του δημιουργικού του βίου στη σύνθεση μεγάλων (ως προς το μέγεθος και το περιεχόμενο) έργων για πιάνο, ενώ το 1842 αποτέλεσε για εκείνον μία χρονιά επίμονης στροφής στη σύνθεση έργων μουσικής δωματίου. Παρόλα αυτά, το Πρώτο από τα τρία Τρίο με πιάνο γράφτηκε λίγο αργότερα, την άνοιξη και το καλοκαίρι του 1847, σε μία περίοδο που ο συνθέτης άφηνε πίσω του (δυστυχώς όχι οριστικά) μία μεγάλη κρίση της ψυχικής του υγείας (1844). Όπως ισχύει στα περισσότερα έργα του Schumann σε κλασικές δομές, έτσι και στο Τρίο αυτό οι φορμαλιστικές επιταγές τίθενται ανενδοίαστα στην υπηρεσία της φαντασίας και των συναισθηματικών μεταπτώσεων. Το ότι από τα τέσσερα μέρη του έργου μόνο το πρώτο είναι στην κύρια τονικότητα της ρε ελάσσονας ή το ότι στην ανάπτυξη του πρώτου μέρους εισάγεται ένα τελείως νέο θέμα είναι μερικά, έκδηλα στοιχεία πρωτοτυπίας. Αλλά πολύ πιο ουσιαστικά στοιχεία, που καθιστούν το έργο τόσο συναρπαστικό στην ακρόαση, είναι οι απρόσμενες αρμονικές περιπέτειες (ιδίως στο ερεβώδες αργό μέρος), η ρυθμική εμμονή στα παρεστιγμένα (δεύτερο μέρος) και γενικότερα η διάχυτη, υπερεκχειλιζούσα δραματικότητα των μουσικών χειρονομιών.

MAURICE RAVEL (1875 – 1937)

Τρίο για βιολί, βιολοντσέλο και πιάνο

1. Modéré
2. Pantoum. Assez vif
3. Passacaille. Très large
4. Final. Animé

Τα πρώτα σχεδιάσματα για το Τρίο του Maurice Ravel έγιναν το καλοκαίρι του 1913, ενώ επέστρεψε στη σύνθεση του έργου, με χαλαρούς ρυθμούς εργασίας, τον Απρίλιο του 1914. Ωστόσο, το ξέσπασμα του Α' Παγκοσμίου Πολέμου, τον Αύγουστο εκείνης της χρονιάς, λειτούργησε πιεστικά για τον Ravel στο να τελειώσει το έργο, προτού υπηρετήσει την πατρίδα του (ως οδηγός ασθενοφόρου, λόγω της ασθενικής του κράσης). Παρά την εσπευσμένη ολοκλήρωση, το Τρίο έχει καθιερωθεί ως ένα από τα σημαντικότερα και γοητευτικότερα έργα μουσικής δωματίου του 20^{ου} αιώνα και ένα από τα απαιτητικότερα Τρίο με πιάνο του ρεπερτορίου. Το πρώτο μέρος, γραμμένο σε φόρμα σονάτας, στηρίζεται στο ρυθμικό σχήμα των 3+2+3 ογδόων, οικείο στην περιοχή των Βάσκων, από την οποία καταγόταν ο συνθέτης. Το δεύτερο, επιτυγχάνει να αποδώσει μουσικά μία ποιητική φόρμα, γνώριμη σε Γάλλους ποιητές όπως ο Hugo και ο Baudelaire) το pantoum, που προέρχεται από τη Μαλαισία και σύμφωνα με την οποία ο δεύτερος και ο τέταρτος στίχος μίας στροφής γίνονται ο πρώτος και ο τρίτος αντίστοιχα στην επόμενη στροφή. Κατ' αναλογία στο μέρος αυτό συνυπάρχουν και αλληλοεπιδρούν δύο στοιχεία, ένα με κοφτές νότες (staccato) και ένα με χειρονομίες legato. Η ακόλουθη Πασακάλια, ενδεικτική της ειλικρινούς αγάπης του Ravel για την παλιά μουσική, οικοδομείται πάνω σε ένα μακροσκελές θέμα που στο πλαίσιο μίας μυσταγωγικής μουσικής «τελετουργίας» επαναλαμβάνεται οκτώ συνολικά φορές, κάθε φορά εμπλουτισμένο με ερεθιστικές αρμονικές συνηχήσεις. Το φινάλε λειτουργεί ως αποθεωτική κατακλείδα, σε υψηλούς ως επί το πλείστον τόνους και με έκδηλο το δεξιοτεχνικό στοιχείο στην γραφή και των τριών οργάνων.

Τίτος Γουβέλης